

Maade som de Folk, der her er Tale om. Jeg kan ikke se nogen bestemt Forskel mellem den egentlige Sømands farefulde Virksomhed og Fiskernes og heller ikke mellem Skovarbejdernes og de Folks, som beskæftige sig med Industri. Efter hvad jeg har kunnet forstaa, er der endog større Fare ved en Del af disse Virksomheder end ved dem, som komme ind under Ulykkesforsikringen. I ethvert Tilfælde, selv om den højtærede Minister nu mener, at alt er afsluttet og bør være afsluttet med denne Lov, vil Ministeren dog vistnok ikke benægte, at den lille historiske Oversigt, jeg tillod mig at give, var i alt væsentligt korrekt: at man paa den politiske Dagsorden i en Række Aar har haft Spørgsmaalet dels om en almindelig Ulykkesforsikring og dels om en Ulykkesforsikring af forskellig Art for alle dem, som virkelig kunde have Interesse af at faa den. Jeg kunde gerne have ladet være med at fremdrage Spørgsmaalet ved denne Lejlighed og have gjort det ved en anden, hvis jeg ikke havde troet, at den højtærede Minister ikke var fremmed for den Tanke, at der maatte gaas frem stykkevis for ogsaa at faa de Klasser af Befolkningen med, hvis Virksomhed er i samme Grad farefuld som de Folks, der gaa ind under den Forsikringslov, vi have, og den, vi venté at faa. Der er Folk, der i økonomisk Henseende ere lige saa ringe og maaske ringere stillede, end de Folk, der komme ind under disse Forsikringer. Jeg hævder, at mange Skovarbejdere have langt mindre Raad end mange af Storindustriens Arbejdere til at forsikre sig. Jeg kan forsikre den højtærede Minister, at jeg ikke har talt for at bringe noget frem, som er ham imod, og at jeg ikke har villet gøre mig til Talsmand for noget, der ikke ogsaa ligger mange andre paa Sinde. Hvis den højtærede Minister vil gaa ud paa Landet og høre sig for i de Kredse af Smaafolk, som jeg har henvist til, vil han faa den Overbevisning, at de gaa med det Haab, at man ogsaa vil naa til dem, og at de ville føle sig meget skuffede, hvis man nu vil sige til dem: Med denne Forsikringslov er alt lukket for Fremtiden, nu er der slaaet Bom for det offentliges Medvirkning til praktiske og

fornuftige Forsikringsforeningers Dannelse for de paagældende Samfundsklasser. Man vilde derved skuffe de Forventninger, som man i en lang Række af Aar fra forskellige politiske Partiers Side har næret hos de paagældende. Hvis det er Frygten for Statskassen, som afholder den ærede Minister fra at beskæftige sig dermed, er der dertil ikke at svare andet, end at det kommer an paa, hvilke Fordringer man stiller i saa Henseende. Jeg vil paa ingen Maade tage Ordet for store, urimelige Fordringer, men jeg paastaar, at det, der kan være Tale om, nemlig at kræve Statshjælp til Ulykkesforsikring, vil ikke nær løbe op til de Summer, som kræves til Sygeforsikringen, endside til Alderdomsunderstøttelsen. Efter min Mening var det i Grunden den Lov, som naturligere kunde være kommen først af disse tre store humane, sociale Love, thi man har dog altid hævdet, at netop den pludselige Ulykke, som rammer ved en saadan Lejlighed, stiller den paagældende i den mest uheldige økonomiske Stilling. Den ærede Minister vil svare, at han har henvist til, at det skal være Principalen, der betaler. Man vil ikke standse men udvide Princippet i den nuværende store Ulykkesforsikringslov til at gælde i alle andre Tilfælde. Jeg tror imidlertid, man der vil komme til at strande paa saa mange Skær, at man lige saa gerne kan opgive denne Tanke straks. Jeg vil ikke tale om den Modstand, der var her mod at faa endogsaa en mindre Del af Agerbruget ind derunder; men selve Princippet for den store Ulykkesforsikringslov, den egentlige Motivering af den, var jo netop det, at det var i de ganske ekstraordinært farlige Erhverv, den store Maskinindustri, at man kunde forlange noget mere af Principalen end i Almindelighed; thi vi kunne være enige om, at hvad Principalerne angaar, have vi dem ikke mere i den gamle patriarkalske Betydning, hvor Patriarken eller Principalen til Gengæld havde Rettigheder. Nu er Principalen stillet lige med Arbejderen baade i politisk og andre Henseender, og man kan derfor forstaa, at store Dele af de industrielle Kredse gjorde Modstand mod Ulykkesforsikringsloven, idet man sagde, at i dette ene Tilfælde, hvor det